

In dankbare en liefdevolle herinnering aan

JO SEGERINK

echtgenote van Jan Vreeling 10-4-2002 †

Jo werd geboren op 8 november 1934 in de gemeente Losser en overleed op 19 juni 2002. Zij was het 8^e kind uit een gezin van 11 kinderen. Na haar schoolopleiding ging zij werken bij Schuitema te Hengelo (O). Hier is zij werkzaam gebleven tot medio 1976. Jo sprak met ons altijd vol enthousiasme over haar werk daar. Op 3 juni 1964 trouwde zij met Jan Vreeling. Gedurende de eerste jaren van hun huwelijk woonden zij in Hengelo, waarna zij verhuisden naar Delden, waar reeds twee zwagers van haar woonden. Jo heeft altijd met veel plezier in Delden gewoond en wist binnen korte tijd veel vrienden/vriendinnen om zich heen te verzamelen. Jo hield veel van sport en zij was dan ook regelmatig op de tennisbaan te zien om een balletje te slaan. Zij was hierin zeer gedreven en als het even kon wilde zij de partijen winnen. Op het jaarlijkse tennistoernooi van de familie Segerink was zij voor iedereen een geducht tegenstandster. Jo was een fanatiek voetballiefhebster. Hiervoor ging zij echt zitten en zij gaf tijdens de wedstrijd regelmatig commentaar, vooral bij verkeerde beslissingen door de scheidsrechter. Gedurende de laatste jaren hield zij zich ook bezig met bridgen. Zij was zelfs lid van twee verenigingen. Jo was zeer zorgzaam naar anderen toe en met name voor Pa en Ma, waar ze wekelijks een dag naar toe ging en waarvoor zij een grote steun was. Zij was de bindende factor binnen haar familie en niemand kon bij haar kwaad

doen in familieverband. Jo hield veel van gezelligheid en was een goede en warme gastvrouw. Jo en Jan hebben een gelukkig samenzijn gehad gedurende 37 jaar, echter de laatste twee jaar waren vanwege beider ziekzijn zwaar voor haar. Een ongeneeslijke ziekte tastte haar dagelijks leven steeds meer aan en toen Jan was overleden ging het met Jo snel bergafwaarts. Zij heeft tot het laatst altijd voor Jan gezorgd, hoe moeilijk dat soms ook was. Maar nooit kwam er gedurende die tijd een onvertogen woord over haar lippen. Je hoorde Jo nooit klagen en zij was, ondanks alles, altijd opgewekt. Wij hebben ons afgevraagd waar zij de kracht vandaan haalde om dit vol te houden. Veel stille pijn heeft zij geleden maar nu is haar strijd gestreden. Gedurende haar ziekte had zij, naast haar familie, ook veel steun en kracht van haar Deldense vriendinnen. Jo was een gelovige vrouw en had tot het laatste moment vertrouwen in haar Schepper. In dit vertrouwen is zij dan ook naar Hem en naar Jan teruggekeerd. Dat haar wederzijdse familieleden en vrienden de troost mogen ondervinden om door te gaan.

*Dat Jo mag rusten in de vrede
en de vreugde van God.*

Voor uw blijken van belangstelling tijdens haar ziekte en na het overlijden van onze lieve zus/schoonzus, betuigen wij u onze oprechte dank.

Fam. Segerink
Fam. Vreeling

Delden 24 juni 2002.